

Sajtóközlemény

1984. december 4–7 között Veliko-Trnovóban (BNK) került sor a KGST–tagországok találmányi hivatalai vezetői Értekezletének 25. ülésére.

Elnökölt J. Hemmerling, az NDK Találmányi és Szabadalmi Hivatalának elnöke.

Az ülésen részt vett a *Bolgar Népköztársaság, a Magyar Népköztársaság, a Vietnami Szocialista Köztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, a Kubai Köztársaság, a Mongol Népköztársaság, a Lengyel Népköztársaság, a Román Szocialista Köztársaság, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság* küldöttsége.

Az Értekezlet irányadónak és végrehajtandónak tekintette a KGST–tagországok Legfelsőbb Szintű Gazdasági Értekezletén, a Tanács ülészakának XXXVIII. és XXXIX. ülésein és a Tanács Végrehajtó Bizottsága rendes ülésein hozott határozatokat és a végrehajtásukkal kapcsolatban konkrét intézkedéseket hagyott jóvá.

Az Értekezlet jóváhagyta a tudományos-műszaki együttműködés keretében végzendő tudományos-kutató- és kísérleti-fejlesztőmunkák megvalósulása során folytatott találmányi tevékenység értékelésének Módszertanát, a találmányi leírások elkészítésének Típus-módszertanát és a védjegyvizsgálat korszerűsítésével kapcsolatos Javaslato

Az Értekezlet megvizsgálta a Nemzetközi Szabadalmi Információs Rendszer további korszerűsítésével összefüggő kérdéseket, többek között e rendszer 2000-ig szóló fejlesztési Prognózisát.

Az Értekezlet megvizsgálta a KGST–tagországok találmányi hivatalai részéről a VSzK, a Kubai Köztársaság és a MoNK találmányi hivatalának történő segítségnyújtás és azok műszaki támogatása kérdését. Jóváhagyta e tevékenység 1990-ig érvényes főbb irányait.

Az ülésen véleménycsere folyt a nemzetközi iparjogvédelmi együttműködés időszerű kérdéseiről.

Az Értekezlet megerősítette az 1984-ben végzett munkáról és a további tevékenységről szóló beszámolót. Az Értekezlet kidolgozta és megerősítette az 1985–1986. évi munkatervet és a munkaterv megvalósításával összefüggő szervezési intézkedéseket.

Az Értekezlet munkája során megvitatásra került a találmányügyi és szabadalomügyi együttműködés számos más kérdése is.

Az Értekezlet ülése a barátság és a kölcsönös megértés jegyében zajlott.

NEMZETKÖZI MINTAOLTALOM

Magyarország csatlakozott a Hágai Unióhoz

A Párizsi Unió tagállamainak kezdettől fogva törekvése, hogy az iparjogvédelem speciális intézményei számára minél nagyobb körben és lehetőség szerint a legegyszerűbb eljárással biztosítsák az oltalmat állampolgáraiknak. E törekvés eredménye legkorábban a védjegyoltalom terén valósulhatott meg, amikor is már a múlt század végén, 1891-ben megalakult a Madridi Unió, megteremtve a védjegyek nemzetközi lajstromozásának lehetőségét. A szabadalmi oltalom összetett volta miatt érthető, hogy e területen viszonylag sokára került sor hasonló elképzelés megvalósítására; a Szabadalmi Együttműködési Szerződés (PCT) 1970-ben keletkezett. A védjegy és szabadalom nemzetközi együttműködési rendszerének létrejötte közötti időszakban azonban két másik jogintézmény terén is alakultak uniók, 1925-ben a Hágai Megállapodás az ipari minták nemzetközi letétbehelyezésére, majd 1958-ban a Lisszaboni Megállapodás az eredetmegjelölések nemzetközi oltalmi rendszerét hozta létre.

A Hágai Unióhoz Magyarország 1984. április 7-i hatállyal csatlakozott. *Ezzel lehetővé vált, hogy a termékek formájára az Unió tagállamaiban a magyar szerzők, illetve vállalatok egyetlen bejelentéssel igényeljék oltalmat.*

Természetesen más oldalról annak a lehetősége is megnyílt, hogy az Unió többi tagállamainak jogosultjai országunkban ezt az egyszerűbb és olcsóbb utat válasszák mintáik oltalmazása céljából. Ez utóbbinak számunkra viszont egyenes következménye, hogy a Magyarországra irányuló mintaoltalmi bejelentések száma jelentősen megnövekedett.

Ilyen helyzetben elengedhetetlen, hogy vállalatunk, formatervezőink, iparjogvédelmi szakembereink megismerkedjenek a Hágai Megállapodás fontosabb rendelkezéseivel.

Az Unió történelmi fejlődése abban foglalható össze, hogy az 1925. évi eredeti (hágai) szöveget 1934-ben Londonban, 1960-ban Hágában vizsgálták felül és módosították, majd 1961-ben Monacóban kiegészítő jegyzőkönyv útján bővítették, végül 1967-ben Stockholmban módosították igazgatási előírásait.

Az Unió jelenlegi tagállamait aszerint kell csoportosítani, hogy melyik említett szöveg létesít közöttük kapcsolatot. E szerint a következő három csoportba tartozók:

1. Azok az államok, amelyeket mind az 1934. évi (London), mind az 1960. évi (Hága) szöveg kötelez, és pedig
  - Franciaország
  - Liechtenstein
  - Magyarország
  - Monaco
  - NSZK
  - Szenegál
  - Suriname
  - Svájc
2. Csupán az 1960. évi (Hága) szöveg, nevezetesen
  - Belgium
  - Hollandia
  - Luxemburg
3. Csak az 1934. évi (London) változat, ezek
  - Egyiptom
  - Indonézia
  - Marokkó
  - NDK
  - Spanyolország
  - Tunézia
  - Vatikán
  - Vietnam

A kölcsönös kapcsolat tehát a tizenkilenc tagállam között nem teljes, illetőleg azonos, mivel a 2. és 3. csoportba tartozókat nem köti közös szöveg, vagyis a Benelux államokból származó bejelentések nem terjednek ki a 3. csoportba tartozó országokra és viszont. Ugyanakkor a magyar bejelentők oltalmat igényelhetnek az Unió bármely tagállamában és ilyen igény esetében országunkat is érinti a többi tagállam bármelyikéből tett nemzetközi letétbehelyezés. A „bejelentő” fogalmának meghatározására az általános nemzetközi iparjogvédelmi szabály érvényes, azaz bejelentő olyan természetes vagy jogi személy lehet, aki az Unió valamely országának állampolgára, vagy ezek valamelyikében lakik, illetve ott valóságos ipari vagy kereskedelmi vállalata van.

A letétbehelyezés (bejelentés) eljárási módját illetően a Megállapodás két lehetőséget ismer:

a bejelentés közvetlenül megtehető a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Nemzetközi Irodájánál, vagy a származási ország iparjogvédelmi hivatalának közvetítésével, amennyiben a kérdéses ország ezt követeli meg. A magyar bejelentők a letétbehelyezési eljárást – ellentétben például a nemzetközi védjegybejelentésekkel – nem az Országos Találmányi Hivatal közvetítésével folytathatják le (képviselőtükről a Danubia Szabadalmi Iroda gondoskodik).

A bejelentéshez szükséges formanyomtatványokat a Nemzetközi Iroda kérésre rendelkezésre bocsátja, díjtalanul.

A nemzetközi letétbehelyezés hatálya azonos a közvetlen (nemzeti) bejelentésével, a bejelentés napja természetesen a nemzetközi letétbehelyezésé. Pontos meghatározási módját a Megállapodás Végrehajtási Szabályzata rögzíti. A bejelentést úgy kell tekinteni, mintha közvetlenül tették volna meg. Anyagi- jogi vonatkozásban az oltalom engedélyezése terén ez azt jelenti, hogy a nemzeti előírásban foglaltak irányadók. Amennyiben a jogszabályok a bejelentés tárgyának hivatalból való oltalomképeségi vizsgálatát írják elő, vagy felszólalást tesznek lehetővé, erre nemzetközi letétbehelyezés útján érkező bejelentésnél is mód van. Ha tehát a bejelentés tárgya nem felel meg a bejelentéssel érintett ország szabályozása értelmében az oltalomképeség valamely feltéte-

lének, a nemzetközi bejelentéssel szemben kifogás támasztható. Nincs azonban erre mód a bejelentések alakítására vonatkozó, vagy egyéb adminisztratív jellegű nemzeti előírás alapján, ezen követelmények tekintetében ugyanis a Nemzetközi Iroda vizsgálata irányadó, a vonatkozó nemzetközi szabályozás szerint. Nem követelhető meg továbbá a Nemzetközi Iroda publikációján túlmenően egyéb közzététel sem.

A bejelentés hatálya kiterjedhet a származási országra is, amennyiben a kérdéses ország e lehetőséget nem zárja ki.

A letétbehelyezéssel szemben támasztott érdemi kifogás attól a naptól számított hat hónapon belül tehető meg, amelyen a kérdéses bejelentésről az adott nemzeti hivatal értesült, a publikációt tartalmazó időszakos folyóiratból. A kifogást a Nemzetközi Iroda útján kell közölni a letétbehelyezővel, akinek számára valamennyi jogorvoslati lehetőséget biztosítani kell, amely nemzeti bejelentés esetében megilletné. Amelyik ország iparjogvédelmi hatósága a hat hónapos határidőn belül nem közöl kifogást, ott az oltalom enegedélyezettnek tekintendő, azonos hatállyal mintha közvetlen (nemzeti) bejelentés alapján történt volna a lajstromozás.

A letétbehelyezés közzétételéről a Nemzetközi Iroda gondoskodik a havonta megjelenő Nemzetközi Mintaoltalmi Folyóirat útján (Bulletin des dessins et modèles internationaux, – International Designs Bulletin). A közzététel során közlik a termék ábráját is, amelyen a letétbehelyezett minta megvalósul. A bejelentő kérheti a közzététel elhalasztását, legfeljebb 12 hónappal a letétbehelyezési, illetve az elsőbbségi naptól számítva.

A Párizsi Unió Egyezmény 4. cikke szerinti 6 hónapos elsőbbségi jogot a nemzetközi bejelentésnél igénybe lehet venni.

A nemzetközi mintaoltalom időtartamának első periódusa öt év, ez legalább egy alkalommal további öt évre hosszabbítható meg, valamennyi országban, vagy azok egy részében. Azokban a tagállamokban, ahol a nemzeti mintaoltalmi előírások szerint több mint tíz év az oltalmi idő, további meghosszabbításnak lehet helye, újabb öt évi időtartamra, legfeljebb addig, amíg a nemzeti szabályozás szerinti teljes oltalmi időtartam véget ér.

A Hágai Unió alapján folytatott nemzetközi eljárás nyelve francia, vagy angol, a bejelentő választása szerint. E nyelven történik a levelezés a bejelentő és a Nemzetközi Iroda között, továbbá a letétbehelyezés publikálása. A díjak fizetése svájci frankban történik.

A Hágai Unió tagságának általános előnyeiről a bevezetőben már esett szó, az ezt követő ismertetés pedig az egyes részletkérdésekben adott tájékoztatást a lehetőségekről, kedvezményekről. Az egyetlen bejelentéssel való letétbehelyezés számos nehézségtől kíméli meg az érdekelt feleket, hiszen a több országban szükséges oltalom szerzési eljárások az egyes országok mintaoltalmi előírásainak tanulmányozását, az eltérő eljárási szabályok betartását, különböző lejárat határidők számontartását, az oltalom meghosszabbítási kérdések figyelemmel kísérését igényli. A költségek alakulása is kedvezőbb a letétbehelyező számára, hiszen az előnyösnek mondható díjtételek mellett az egyes országokban egyébként szükséges képviselői költség-kihatás is elmarad.

Az Unió tagállamai számára a részvétel nem jelent kiadást, hiszen ehhez a letétbehelyezési eljárások díjai fedezetet biztosítanak. Az iparjogvédelmi hivatalokat az idegen nyelvű eljárásokból és a kifogásolásra nyitvaálló rövid határidőből adódó gondokért kárpótolja a széles körű mintaoltalmi információs lehetőség, amelyből az érdekelt belföldi ipari körök is jelentős előnyt élvezhetnek.

Bognár Istvánné dr.